

PAASPROGRAMMA 2016

Door: Corry Uil-van der Wal, Aukje Keizer en Willy Kooiman-Molenaar lid van de CGK te Midwolda

“MET HET WOORD ONDERWEG NAAR PASEN”

Zingen: Psalm 119: 53 en 65 OB

Uw woord is mij een lamp voor mijnen voet,
Mijn pad ten licht, om 't donker op te klaren.
Ik zwoer, en zal dit met een blij gemoed
Bevestigen, in al mijn levensjaren,
Dat ik Uw wet, die heilig is en goed,
Door Uw genâ bestendig zal bewaren

Hoe wonderbaar is Uw getuigenis!
Dies zal mijn ziel dat ook getrouw bewaren;
Want d' oop'ning van Uw woorden zal gewis,
Gelijk een licht, het donker op doen klaren;
Zij geeft verstand aan slechten, wien 't gemis
Van zulk een glans een eeuw'gen nacht zou baren

Psalm 119: 40 en 49 NB

Uw woord is als een lamp, een helder licht,
een schijnsel op mijn pad, een eeuwig baken
dat in de duisternis mijn schreden richt.
Ik zwoer en ik begeer het waar te maken,
dat ik zal wand'len voor uw aangezicht,
dat ik uw recht zal roepen van de daken.

Hoe wonderbaar is uw getuigenis.
Ik zal het altijd in mijn hart bewaren.
Wanneer uw heilig woord geopend is
zal 't als een licht het duister op doen klaren.
Gij maakt verdwaalden van hun doel gewis,
uw kennis maakt onkundigen ervaren.

Gebed

Lezen: Johannes 1: 1-4

Gedicht:

Eens gegeven, blijft gegeven
Eens heeft God Zijn woord gegeven
dat Hij ons verlossen zou;
ondanks dat wij telkens falen
blijft Hij zijn beloften trouw.

Eens heeft God Zijn Zoon gegeven,
zoals Hij ons had beloofd;
deze Heiland schenkt vergeving
ieder die in Hem gelooft.

Eens heeft God Zijn Geest gegeven,
die ons hart vernieuwt en redt,
en ons elke dag wil helpen
op de plaats waar Hij ons zet.

Eens gegeven, blijft gegeven.
Nooit, nee nooit breekt God Zijn woord.
In die hemel is die vreugde
Voor Zijn kinderen ongestoord.

Uit: Er is hoop.
Van: M. Koffeman- Zijl

Lezen: Johannes 1: 5-8

Zingen: Enige Gezangen: Gezang 16: 1 en 3
God enkel licht,
voor wiens gezicht
niets zuiver wordt bevonden,
ziet ons beulekt,
met schuld bedekt,
misvormd door duizend zonden.

Heer, waar dan heen?
Tot U alleen!
Gij zult ons niet verstoten.
Uw eigen Zoon
heeft tot uw troon
de weg ons weer ontsloten.

Lezen: Johannes 1: 9-11 en Hebrëeën 11: 3

Gedicht:

Dag en nacht.

Toen God de wereld schiep was het een grote dag,
een dag van licht en van Gods grote woorden,
en ook de dag was licht, vol van Gods lach,
er was geen valse toon in Gods akkoorden.

Maar toen de mens de zonde had geproefd,
toen viel de nacht en alles was ontluisterd;
Gods lach verdween, want Hij was zeer bedroefd,

En waar God schreit, daar wordt het licht verduisterd.

Toen Jezus werd geboren in de werelddag
heeft God geglimlacht om dit nieuwe leven,
en in het donker scheen een ster van grote kracht:
het Licht der wereld had de nacht verdreven.

Maar toen de vorst der duisternis de macht
om Christus te doen lijden, was geschonken,
toen werd de dag van Golgotha tot zwarte nacht,
nooit was Gods zon zo diep onder de kim gezonken.

Maar stralend rees de morgen van de derde dag;
De Heer stond op, en met Hem kwam het leven
dat ieder die in hem gelooft, ontvangen mag.
Nu zijn Gods kinderen door licht omgeven.

En ook al zien we soms dat licht niet meer:
de dag breekt aan; wij hebben niets te vrezen;
de Morgenster gaat op, de Heer komt weer!
En als Hij komt, zal er geen nacht meer wezen.....

Uit: Een ulinder van God
Van: Nel Benschop

Zingen: Psalm 25: 2, 5 OB
HEER, ai, maak mij Uwe wegen,
Door Uw woord en Geest bekend;
Leer mij, hoe die zijn gelegen,
En waarheen G' Uw treden wendt,
Leid mij in Uw waarheid, leer
Iju'rig mij Uw wet betrachten;
Want Gij zijt mijn heil, o HEER,
'k Blijf U al den dag verwachten.

Lout're goedheid, liefdekoorden,
Waarheid zijn des HEEREN paân
Hun, die Zijn verbond en woorden,
Als hun schatten, gadeslaan.
Wil mij, Uwen naam ter eer;
Al mijn euveldaân vergeven!
Ik heb tegen U, o HEER,
Zwaar en menigmaal misdreven.

Psalm 25: 2, 5 en 7 NB
Here, maak mij uwe wegen
door uw Woord en Geest bekend;

leer mij, hoe die zijn gelegen
en waarheen G' uw treden wendt;
leid mij in uw rechte leer,
laat mij trouw uw wet betrachten,
want Gij zijt mijn heil o Heer,
'k blijf U al den dag verwachten.

Louter goedheid zijn Gods wegen
en zijn paden zijn vertrouwd
voor wie, tot zijn heil genegen,
zijn geboden onderhoudt.
Wil mij, uwen naam ter eer,
al wat ik misdeed vergeven.
Ik heb tegen U, o Heer,
zwaar en menigmaal misdreuen.

Lezen: Johannes 1: 12-18

Stem: Waar Johannes zijn Bijbelboek mee begon, wordt nu in vers 18 nog eens benadrukt: Jezus als Het Woord is God, en die Jezus heeft God, Zijn Hemelse Vader aan de mensheid geopenbaard en verklaard. Tot ons heil.

Muzikaal intermezzo (vrije keuze)

Gedicht:

't Geheim

Lijdenstijd

Ik zie Hem staan,
een mens zoals wij allen,
en toch is Hij
de Zoon van God...
Zou Hij nu ooit eens
stil z'n vuisten ballen,
als Hij het voorwerp is
van hoon en spot?

Ik zie hem gaan,
de kruisdood tegemoet,
Hij weet welk lijden
Hem te wachten staat...
Zou hem nu niet
Ontzinken alle moed,
Nu zélfs Zijn Vader
Hem verlaten gaat?

Ik zie Hem hangen
Aan het schand'lijk hout,

stil en gewillig
als een lam geslacht...
Zoals Hij Zich Zijn
Vader toevertrouwt,
Is dat 't geheim hoe
Hij Zijn werk volbracht...?

Uit: Mijn tijden zijn in Uw hand.
Van: Joke van Sliedregt

Zingen: Joh. de Heer 280

't Is middernacht en in de hof,
buigt, tot de dood bedroefd, in 't stof
de Levensvorst; in Zijn gebeên
doorworstelt Hij Zijn strijd alleen.

't Is middernacht, maar hoe Hij lijdt,
Zijn jong'ren slapen bij die strijd;
en derven, afgemat in rouw,
de aanblik op des Meesters trouw.

't Is middernacht, maar Jezus waakt,
en 't zielelijden, dat Hij smaakt,
bant uit Zijn hart de bede niet:
"Mijn Vader, dat Uw wil geschied".

't Is middernacht, en 't Vaderhart
sterkt en verstaat de Man van smart,
Die 't enig lijden, dat Hij torst,
ten eind doorstrijdt als Levensvorst.

Lezen: Johannes 17: 24-18:1 en Jesaja 53: 6 en 7

Stem: De Heere Jezus wordt in het hoofdstuk over de lijdende Knecht vergeleken met een Lam, dat naar de slachtbank geleid wordt. Na de paasmaaltijd, op weg naar Gethsémane, zegt Jezus tegen Zijn discipelen: gij zult allen aan mij geërgerd worden in deze nacht; want er is geschreven: Ik zal de Herder slaan en de schapen der kudde zullen verstrooid worden (Mattheus 26:31). De Goede Herder stelt Zijn leven voor de schapen! Zo zien we in de lijdensgeschiedenis het profetische woord in vervulling gaan.

Gedicht:

Gethsémane

Jezus, den laatsten der nachten.
Ging naar den hof der olijven,
Liet zijn discipelen blijven
Buiten de duistere gaard;
Toen koos Hij drie uit hun midden

Met Hem te waken, te bidden,
Maar door het bidden en wachten
Werden hun ogen bezwaard.

Kon dan niet één met Hem waken?
Eén in die smartelijke uren
Met Hem de droefheid verduren
Van Zijn verwerping, Zijn smaad?
Moest Hij, dien zwaksten der nachten.
Eenzaam den kruisdood verwachten
Eenzaam de bitterheid smaken
Van den triomf van het kwaad?

'k Wil bij Uw droefheid verwijlen
In Uwe smarten verzinken
Gij, die den beker moest drinken
Die de verzoening ons bracht,
Wie zal de angsten doorgronden
Van deze nacht'lijke stonden?
Wie zal de duisternis peilen
Van dezen duisteren nacht?

Uit: "Gebroken kleuren"
Van: Jacqueline E. van der Waals

Lezen: Lucas 22: 45-47

Meditatie *Zie voor tekst meditatie de laatste pagina*

Lezen: Lucas 23: 33, 34 Kruisiging

Zingen: Hervormde bundel. (1938) Lied 43: 1, 2 en 3
Is dat, is dat mijn Koning,
dat aller vaad'ren wens,
is dat, is dat zijn kroning?
Zie, zie, aanschouw de mens!
Moet Hij dat spotkleed dragen,
dat riet, die doornenkroon,
lijdt Hij die spot, die slagen,
Hij, God, uw eigen Zoon?

Ja, ik kost Hem die slagen,
die smarten en die hoon;
ik doe dat kleed Hem dragen,
dat riet, die doornenkroon;
ik sloeg Hem al die wonden,
voor mij moet Hij daar staan;

ik deed door mijne zonden,
Hem al die jamm'ren aan.

O Jezus, man van smarten,
Gij aller vaad'ren wens,
herinner aller harten
't aandoenlijk: "Zie den mens!"
Laat mij toch nooit vergeten
die kroon, dat kleed, dat riet!
Dit trooste mijn geweten:
't is al voor mij geschied.

Gedicht:

Goede Vrijdag

De Kruisberg wordt zo stil, zo angstig donker,
zo zwart als op de dag dat God zei: "Daar zij Licht!"
Geen licht van zon of maan, geen stergeflonker:
God slaat zijn handen voor Zijn lichtend aangezicht.
Nu moet Zijn Zoon, Zijn Eerstgeboorne, sterven,
En Hij, Die in de donk' re nacht geboren werd,
Moet in nog dieper nacht Zijn Vader derven,
de duivel heeft de weg voor engelen versperd.
Hier kunnen zij hun: "Eer zij God" niet zingen,
het licht van Efratha lijkt eeuwig uitgedoofd,
en urede op aarde is een van die dingen,
waar slechts een dwaas, waar slechts een kind nog in gelooft.
't Wordt donkerder op Golgotha – Gods handen,
waarop de Vader steeds de Zoon gedragen heeft,
en die de hemel en de aard omspannen,
zij laten Jezus los -- en d'aarde heeft gebeefd. –
Nu zal de duisternis de aard bedekken,
de engel van de dood zweeft om de heuveltop,
de derde dag zal God Zijn Zoon weer wekken,
dan is het Pasen. – Zie, de Morgenster gaat op!

Uit: "Een boom in de wind"
Van: Nel Benschop.

Zingen: Hervormde bundel (1938) Gezang 49: 1, 2, 3 en 4

Jezus, leven van mijn leven,
Jezus, dood van mijne dood,
die voor mij U hebt gegeven,
in de bangste zielennoed,
opdat ik niet hoop'loos sterven,
maar uw heerlijkheid zou erven,
duizend, duizend maal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer!

Gij, o Jezus, hebt gedragen
lasteringen, spot en hoon,
zijt gebonden en geslagen,
Gij, des Vaders eigen Zoon,
om van schuld en eeuwig lijden
mij, verloor'ne, te bevrijden,
duizend, duizend maal, o Heer,
zij u daarvoor dank en eer!

Heer, verzoener van mijn zonden,
Heiland, die mij hebt gezocht,
die mijn boeien hebt ontbonden,
en voor God mij vrijgekocht,
ik, onrein in schuld verloren,
ben opnieuw in U geboren:
duizend, duizend maal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer!

Dank, mijn Heiland, voor uw lijden,
voor uw bitt're bange nood,
voor uw heilig, biddend strijden,
voor uw trouw tot in de dood,
voor de wonden, U geslagen,
voor het kruis, door U gedragen;
duizend, duizend maal, o Heer
zij U daarvoor dank en eer!

Lezen: Lucas 23: 44-46 Sterven

Zingen: LudK 179: 1, 2, 3 en 4

Wie heeft op aard de prediking gehoord,
de prediking van 't uleesgeworden woord,
de Zoon van God, op Golgotha vermoord?
Wie durft geloven?
Wie ziet in Hem Gods reddend' arm, van boven
tot ons gestrekt?
Wie durft zijn kruis belijden?
Wiens hart zich in de lijdende verblijden,
met smaad bedekt?

Een rijtje dat zo woest een storm bewoog,
een wortel uit een aarde dor en droog,
had geen gedaante of schoonheid in ons oog.
Als wij Hem zagen,
zo was daar niets dat ogen kon behagen;
Hij was veracht,
de onwaardigste der mensen:

wie durft zich Hem tot Zaligmaker wensen?
Hij was veracht.

O Man van Smart, dat ieder voor U kniel!
Gij droegt aldus de krankheid onzer ziel:
't was onze last die op uw schouders viel;
ons overtreden
heeft U verwond; om de ongerechtigheden
door ons begaan,
zijt Ge in dit leed gekomen;
de straf, die ons de vrede toe doet stromen,
die naamt Gij aan.

't Is heil, wat uw verbrij'ling ons verkondt:
Uw striemen zijn genezing onzer wond;
Wij dwaalden als verloren schapen rond
op eigen paden;
de Heer heeft U met onze last beladen;
Gij hebt geboet;
niet Gij, slechts wij zijn schuldig;
maar Gij, Gij stort gewillig en geduldig
uw dierbaar bloed.

Stem: Johannes is getuige geweest van het lijden op Golgotha. Pas jaren later heeft Johannes, met inspiratie van de Heilige Geest, zijn versie van het evangelie geschreven. Hij weet het nog tot in detail te herinneren. Wat zullen voor hem de woorden van de oude boekrollen over het Paaslam tot leven gekomen zijn! Als dit lam toebered werd, mocht er geen been gebroken worden. Zo ook van Christus, het ware Paas-Lam: Hij bewaart al zijn beenderen, niet één van die wordt gebroken (Psalm 34: 21). Met eigen ogen heeft Johannes gezien hoe een soldaat in Jezus 'zijde stak. ...en zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben, en zij zullen over hem rouwklagen, als met de rouwklacht over een enige zoon; en zij zullen over Hem bitter kermen, gelijk men bitter kermt over een eerstgeborene (Zacharia 12: 10)

Lezen: Lucas 23: 53 en 54 Begrafenis

Muzikaal intermezzo (overgang naar de paasmorgen)

Zingen: Opwekking 47

Omdat Hij leeft, ben ik niet bang voor morgen.
Omdat Hij leeft, mijn angst is weg,
omdat ik weet: Hij heeft de toekomst
en het leven is het leven waard, omdat Hij leeft. (2x)

Because He lives, I can face tomorrow.
Because He lives, my fear is gone.
Because I know: He holds the future

and life is worth the living just because He lives. (2x)

Lezen: Lucas 24: 1-7

Zingen: LudK Lied 221: 1 en 3.

Wees gegroet, gij eersteling der dagen,
morgen der verrijzenis,
bij wiens licht de macht der hel verslagen
en de dood vernietigd is!
Here Jezus, trooster aller smarten,
zon der wereld, schijn in onze harten,
deel ons zelf de voorsmaak mee
van der zaal'gen sabbaths-uree!

In uw hoede zijn wij wel geborgen,
en schoon eerlang 't oog ons breek',
open gaat het op de grote morgen
na deez' aardse lijdensweek.
Welk een dag der ruste zal dat wezen,
als w' onsterf'lijk, uit de dood verrezen,
knielen voor uw dankaltaar!
Amen, Jezus, maak het waar!

Stem: Pasen! Christus is opgestaan en overwon de dood!! Dit geeft ons in het geloof de troost, dat de dood niet het laatste woord heeft. Door Zijn opstandingskracht worden we opgewekt tot een nieuw leven met Hem! Nu vangt het nieuwe leven aan. Ook ons sterven is dan niet het einde, maar een doorgang tot het eeuwige leven bij Hem. En bij Christus' wederkomst zal ook ons lichaam opstaan. Dan zullen al Zijn woorden vervuld zijn. God maakt Zijn Woord waar. In Jezus Christus zijn al Gods beloften Ja en Amen. Nu zijn we nog in het geloof met Zijn Woord onderweg...

Zingen: Joh de Heer Lied 25: 1 en 4.

Daar juicht een toon, daar klinkt een stem,
die galmt door gans Jeruzalem.
Een heerlijk morgenlicht breekt aan,
de Zone Gods is opgestaan

Want nu de Heer is opgestaan,
nu vangt het nieuwe leven aan.
Een leven door Zijn dood bereid,
een leven in Zijn heerlijkheid.

Gedicht:

Paasmorgen

Roep de jonge morgen wakker,
wees de zon vandaag toch voor.
want wij mogen weer gedenken

hoe de dood de slag verloor.

Laat de vreugde nu toch bruisen.
toom uw blijdschap nu niet in,
nu geen vragen, nu een twijfel,
Christus gaf een nieuw begin.

Wie naar Golgotha geweest is,
wie de kruisweg is gegaan,
wie aan God zijn schuld bekend heeft,
vangt vandaag een loflied aan.

Roep de hele wereld wakker,
zeg aan allen dat Hij leeft,
dat God na een nacht vol vragen,
Pasen, leven, uitzicht geeft!!

Van: Co 't Hart
Bundel: Een lied van verlangen

Stem: Luther over de opstanding der doden.
Daarom is de opstanding der doden een Artikel dat men moet geloven. Ik voel niet dat Christus is opgestaan, maar het Woord zegt het. Ik voel de zonde, maar het Woord zegt: 'Zij die geloven, hebben de vergeving der zonden.' Ik zie dat de christenen sterven als andere mensen – maar het Woord zegt dat zij opstaan! Men mag niet naar het gevoel oordelen, maar naar het Woord.
(Maarten Luther uit een preek over 1 Kor. 15)

Zingen: Joh. de Heer: Lied 915: 1, 2 en 3 / Opwekking 213: 1, 2 en 3.
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.
Uit een blinkend stromen,
daald' een engel af,
heeft de steen genomen
van 't verwonnen graf.
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Ziet Hem verschijnen, Jezus onze Heer!
Hij brengt al de zijnen in zijn armen weer.
Weest dan volk des Heren,
blijd' en welgezind,
en zegt telkenkere: Christus overwint!
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer.

Zou ik nog urezen, nu Hij eeuwig leeft,
die mij heeft genezen, die mij urede geeft?
In zijn godd'lijk wezen
is mijn glorie groot,
niets heb ik te urezen in leven en dood.
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer

Sluiting: dankgebed

Meditatie “Met het Woord onderweg naar Pasen.”

“In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God”. Joh.1: 1

Een adventstekst met Pasen?

Wel een beetje vreemd misschien, maar toch, als we rond de lijdenstijd niet terugkijken naar het begin van Jezus komst ontbreekt er een stukje van dat geweldig rijke wonder van het verlossingsplan.

Als vanzelf denk je bij deze woorden van Johannes aan het begin van de Bijbel: ‘In het begin schiep God de hemel en de aarde...’

Wat was het toch mooi en goed allemaal. Wij kunnen ons dat helemaal niet meer voorstellen hóe goed: geen ziekte, stress, armoede, eenzaamheid...

God had de mens een plek gegeven om te bewerken en te bewaren: een prachtige tuin, vol planten, dieren, fruit- en loofbomen en noem maar op, zonder ziekte, uerval of dood.

De hof van Eden. In die tuin wandelde God met de mens en was er ontmoeting.

Het is gewoon moeilijk om nu over te moeten gaan naar die zwarte dag die tóch kwam. Adam en Eva gingen, in de val gelokt door de slang, twijfelen aan de goedheid van hun God en werden ongehoorzaam aan Hem. Ze gingen zelf bepalen wat goed en kwaad is. Toen kwam de breuk tussen God en ons; door deze zonde werd echt alles anders. Het was de grootste ramp die de mensheid kon treffen en die haalden we zelf over ons heen. Het was het begin van alle zonde, lijden en pijn. En de dood kwam in de wereld. De mens was en is schuldig tegenover God.

Toch bleef God nog zorgen voor die zojuist gevallen mens. Hij gaf kleding, maar bovenal de belofte, dat de vijand van God en de mens zal worden overwonnen: ‘Ik zal vijandschap teweegbrengen.....’ (Gen.3:15)

Nu zijn we dus in onze gedachten opeens van de gebrokenheid bij de weg naar de heilheid. We moeten dan wel een hele grote sprong maken, de sprong naar Jezus, de Heiland.

Het gesproken woord van God is mens geworden, God Zélf werd mens. Het vleesgeworden Woord kwam dus naar de wereld als baby. Dat kleine Kind is de beloofde Zoon die de slang zou verslaan.

Johannes schrijft in vers 10 over dat Kind, Het was in de wereld, maar de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam tot het Zijne en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Wij hebben Hem verstoten, toch ging Hij door. Het was en is immers Zijn werk om die gevallen zondaars te redden van de eeuwige dood!

Ook dat wordt door Johannes beschreven: “Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven”.

33 jaar was deze God in het vlees op de aarde, 33 volkomen zondeloze jaren. Hij scheen als een helder licht in onze duisternis. Hij ging die weg die wij moesten gaan, de weg van lijden, de weg van sterven. Hij deed dat om de straf voor de zonden, ónze zonden te dragen.

De schuld is door één mens in de wereld gekomen. Onder die schuld kan niemand uit. Maar nu heeft God door één Mens, Jezus Christus, ook het wonder van de schuldvergeving geopenbaard, door Zijn sterven.

Zo bezien is er toch een rechte lijn van de kribbe in Bethlehem naar het kruis op Golgotha, want de Heere Jezus ging bewust en gewillig die weg naar het kruis. Alleen door Zijn dood aan het kruis kan de relatie tussen God en de mens worden hersteld. De macht van de duivel en de zonde met al zijn gevolgen is daarmee in principe verbroken.

Aan het eind van zijn leven was de apostel Johannes nog steeds onder de indruk van het feit dat hij God in het vlees had gekend. (1 Joh. 1:1-3)

Wij kunnen ook niet dankbaar genoeg zijn voor dat verlossingsplan van God. “Duizend, duizendmaal o Heer' zij u daarvoor dank en eer”.

Wat een wonder dat God Zelf het initiatief heeft genomen om ervoor te zorgen dat het weer mogelijk is dat zonde en schuld vergeven worden.

Wat zal het erg zijn als wij geen volgeling van die Zoon zijn geworden, als we niet in Hem geloven. Hij vraagt geloof van ons. Jezus zegt in Joh. 6:47: “Wie in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven” Geloof zonder bekering kan niet. Laten we berouw hebben over de zonden, ons ervan afkeren, naar God terugkeren en onze zonden belijden, zoals de verloren zoon deed.

Eens zal God een nieuwe hemel en een nieuwe aarde scheppen. Dan zal deze wereld voor altijd verlost zijn van zonde, dood en verdriet.

Adam en Eva hebben *iets* mogen horen van de verlossing die zou komen, zij hebben het geloofd.

Zullen wij met hen mee gaan zingen, straks voor de troon van Het Lam?
Een nieuw lied, het lied van de verlossing.

Hun blijdschap zal dan onbepaald,
Door 't licht dat van Zijn aanzicht straalt,
Ten hoogsten toppunt stijgen.